

saa strengt, som Præsten præker. Jeg haaber alligevel, at — lad mig sige: sund Sans baade her i dette Ting og i det andet Ting vil beholde Overtaget i vore Forhandlinger, at det lykkes at gennemføre retfærdige og rimelige Love uden Hensyn til, om vi ville gaa med til at begaa en ny Uretfærdighed. Jeg finder ikke, det er en rimelig og forsvarlig Fremgangsmaade at sige: For at indføre Retfærdighed paa et enkelt Punkt, skal man indrømme en Uretfærdighed paa et andet Punkt. Det ærede Medlem brugte Udtrykket „Fråse“ om Sammenkoblingen; al den Tale om Sammenkoblingen er jo en Fråse, sagde han. Jeg haaber nu, at alle ærede Medlemmer her i denne Sal alligevel ville være enige med mig i, at det ærede Medlem selv i Dag har givet det stærkeste Vidnesbyrd, som overhovedet kan gives, for, at disse fire Love fordres sammenkoblede, naar han afgiver den Erklæring, at hvis vi ikke faa denne forhøjede Brændevinsafgift, faa vi ikke noget af Røsten. Det er det stærkeste Vidnesbyrd om en Sammenkobling, som tænkes kan. Jeg haaber, jeg kan spare mig alle andre Beviser for at begrunde dette.

Jeg skal dernæst gaa over til at begrunde min Mening om det foreliggende Forslag. Jeg skal gøre det ganske kort. Jeg maa dog først gøre opmærksom paa, at ogsaa her er Finansministeren med Hensyn til den finansielle Betydning af Forslaget gaaet en Vej, som jeg ikke finder rigtig. Jeg omtalte forleden, hvorledes han ved Beregningen af Toldafgifterne var gaaet anderledes frem end baade Toldkommissionen og Folketinget, og at man der-ved ikke faar det samme Billede ud. Her har Finansministeren kun taget et enkelt Aar, 1898. — Om det er, fordi det er særlig gunstigt for hans Betragtning, tør jeg ikke sige. Der produceredes i 1898 34,87 Millioner Potter Brændevin, men jeg skal gøre opmærksom paa, at hvis Ministeren her ligesom ved Toldafgifterne havde taget et Treaar, vilde han være kommen 1 Million Potter højere op. Aaret i Forvejen var det 35 Millioner, og i 1895 henved 37 Millioner Potter. Gennemsnittet af Femaalet 1893—97 var over 35 Millioner Potter. Det Tal, 34 Millioner, er efter mit

Skøn 1 Million Potter for lavt; man maa regne med 1 Million Potter mere efter Styrkeberegningen: 50 pCt. Alkohol i en Pot Brændevin. Det spiller en Rolle af $\frac{1}{4}$ Million Kr., og det er dog altid noget.

Med Hensyn til selve Sagen skal jeg sige, at jeg af forskellige Grunde ikke kan anbefale det foreliggende Lovforslag. Jeg nævnedes allerede forleden Dag det ret ejendommelige i, at man fastholder en Beskyttelse for Spiritus; og ikke blot det, man foreslaar endog en langt højere Beskyttelse for den indenlandske Brændevinsproduktion. Det ser ogsaa ret ejendommeligt ud, at man indfører en temmelig betydelig Forhøjelse af Brændevinsafgiften, medens man ikke indfører nogen tilsvarende Forhøjelse af Tolden for Vinen. Man nedsatte endog Kompromisforslagets Vintoldsats fra 20 til 15 Øre. Det kan jeg fra mit Standpunkt selvfølgelig ikke være med til. Men min Hovedgrund er dog, at Brændevinsbeskatning ikke har noget med Skatteevnen at gøre. Jeg har saa ofte her talt om, at Maalet for en Beskatning maa være, at Skatten staar i Forhold til Skatteevnen; i samme Grad, det er Tilfældet, er Skatten god, og i samme Grad, det ikke er det, er den slet. Det forekommer mig, at efter at vi have talt om dette i en Menneskealder, skulle vi dog i Slutningen af det 19de Aarhundrede være komne saa vidt, at vi ikke indføre en ny Skat — paa en vis Maade er det jo noget nyt — eller forhøje en gammel Skat paa et Grundlag, der ikke har noget med Skatteevnen at gøre, men tværtimod staar i det omvendte Forhold til Skatteevnen. Jeg gad se . . . nej, jeg behøver ikke at sige, jeg gad se; thi jeg er ganske sikker paa, at det er utænkeligt, at noget Folketingsflertal vil gaa med til at indføre en væsentlig Forhøjelse af denne Skat, der hviler paa dette uretfærdige Grundlag. Jeg har ofte talt om, at Forbrugsskatterne langt fra staa i det Forhold til Skatteevnen, som de burde. Man har tit og ofte indvendt mod mig, at Forbrugsskatterne stige omtrent i samme Grad som Velstanden. Jo større Velstand, des mere Forbrug og des større Forbrugsskatter. Jeg har modsagt det, og jeg tror, med Rette. Men jeg erkender dog, at der for flere Forbrugsartiklers Vedkommende